

ข่าวมงคล

๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๒

คุณขจร เทพวัชรการุณ อุบาสกรุ่นอาวุโสของวัดพระธรรมกาย เดินยืมร่มเข้ามาหาเราถึงกันคร้ว แจ่มข่าวดีให้ทราบว่ามีบุญพิเศษมาฝาก เป็นบุญที่ถาวรมั่นคงที่ส่งผลตลอดเวลานับเป็นพัน ๆ ปี แล้วก็นั่งตั้งหลักบรรยายเสียยืดยาว

สรุปความได้ว่า ในโอกาสที่คุณยายจะเป็นประธานทอดผ้าป่าฉลองอายุวัดครบรอบ ๒๐ ปี ในวันมาฆบูชา ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ ที่จะถึงอีกไม่นานนี้ คณะศิษยานุศิษย์เห็นพ้องต้องกันว่า เพื่อประกาศพระคุณยายให้จารึกอยู่ในประวัติศาสตร์ตราบนานเท่านาน พวกเรานอกจากจะช่วยคุณยายจัดงานเฉลิมฉลองให้ยิ่งใหญ่แล้ว ยังสมควรจะได้จัดทำหนังสือ เผยแพร่เกียรติคุณของคุณยายให้ขจรขยายออกไป ให้สมฐานะแห่ง

อุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง

นักสร้างบารมีตัวอย่าง

เพชรยอดมงกุฎเกียรติยศของวัดพระธรรมกาย

“คุณทวดในฐานะที่รับใช้ใกล้ชิดคุณยายอยู่ในครั้วมานาน ได้รู้เห็นความเป็นอยู่ของท่านทุกวี่ทุกวัน มีโอกาสได้รับฟังเรื่องที่ท่านเล่าอยู่บ่อย ๆ จึงเป็นผู้สมควรได้รับบุญเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับคุณยายในวาระพิเศษนี้”

เรารับปากคุณขจรทันที โดยไม่เสียเวลาคิดลึกลับคิดว่าน้ำหน้าอย่างเราจะเขียนหนังสือให้คนอ่านรู้เรื่องได้หรือเปล่า ก็ใจมันตอบรับว่า “ได้” ตั้งแต่คุณขจรรยังพรรณาคความไม่เสร็จเสียด้วยซ้ำนี่นะ หลวงพ่อทวดตชีโวเคยเทศน์ให้ฟังบ่อย ๆ ว่า คนดีต้องรู้จักคุณแทนคุณ และประกาศคุณของท่านผู้มีอุปการคุณ ถึงเวลาแล้วซินะที่เราจะได้โอกาสตอบแทนพระคุณยาย ด้วยการประกาศคุณของท่านเสียที แล้วเราก็ก็นามปากกาให้ตัวเองทันทีว่า “ประตัตธรรม”

กลับมาเรือคันบันทึกลับส่วนตัวที่มีเรื่องพาดพิงถึงคุณยายอยู่มากมาย แต่ก็เกิดจนปัญญาว่า จะเรียบเรียงอย่างไรดีหนอจึงจะน่าอ่าน “ไปหาหลวงพ่อทวดตชีโว” ใจมันสั่งการทันที จริงซินะ หลวงพ่อทวดตชีโวเคยเขียนหนังสือ “เล่าเรื่องยาย” ไว้เราก็ก็นอ่าน มีเรื่องราวสนุก ๆ เกี่ยวกับคุณยายมาก แต่ยังมีอีกหลายเรื่องที่ท่านยังไม่ได้นำมาเล่าไว้ เราควรไปกราบขอคำแนะนำจากท่าน เท้าเร็วเท้าความคิด เรารีบปั่นจักรยานไปหาหลวงพ่อทวดตชีโวที่อาศรมบัณฑิตทันที

“ไอ้ทวดเอ๊ย เอ็งจะได้บุญใหญ่ หนังสือประวัติคุณยาย จะอยู่ในโลกนี้เป็นพันเป็นหมื่นปีคู่กับพระพุทธศาสนา อยู่เป็นกำลังใจให้คนกล้าสร้างบุญตามอย่างท่าน และอยู่ประกาศให้ชาวโลกรู้ว่า แม้คุณยายจะเป็นเพียงผู้หญิงตัวเล็ก ๆ ไม่รู้หนังสือสักตัว ไม่มีสมบัติพัสถานใด ๆ มาก่อน แต่เนื่องจากกำลังใจถึง กำลังบุญถึง ท่านจึงสามารถสร้างวัดใหญ่ ๆ ได้

ท่านเป็นคนมีบารมีมาก ไปจัดดอกไม้เข้านะ เอรูบยาย ที่ถ่ายคู่กับหลวงพ่อกับไปด้วย ไปกราบยายเสีย ไปขออนุญาตเขียนประวัติ ท่าน ไปขอให้ท่านมอบรูปนี้กับมือท่านเอง แล้วเอาไปบูชาไว้ ขอปัญญา บารมีท่านคุ้มครองให้ แล้วท่านจะมีเรื่องดี ๆ เล่าให้ฟังอีกเยอะ ก็เอาไป เขียนแบบถอดใจเขียน เหมือนเขียนบันทึกส่วนตัว เรื่องอะไรที่มันค้น ออกมาจากใจ และเป็นเรื่องจริง มั่นน่านอ่านทั้งนั้นแหละ"

หลวงพ่อบ้างเมตตาให้กำลังใจ และสอนการควร ไม่ควร ให้ละเอียดลออดีเหลือเกิน หวนคิดถึงคำสอนของหลวงพ่อัมมขโยท่าน เคยพูดเสมอว่า

**"ทำบุญ ทำความดี
ต้องศุริตะ ศุริตัง เร็ว ๆ พลัน ๆ"**

เราจึงไม่รอช้า รีบจัดดอกไม้และเชิญรูปหลวงพ่อกับคุณยาย ใส่พานไปเกร่ออยู่ต้นทางทันที พี่อารีพันธ์พาคุณยายมาฉันยาต้มที่ครัวพอดี

พี่อารีพันธ์เป็นคนดูแลคุณยายทุกอย่าง เรียกว่าติดตาม และ ตามติดคุณยายทุกอย่างก้าวก็แล้วกัน หลวงพ่อัมมขโยไว้วางใจให้คุณยาย เพราะพี่อารีพันธ์รู้เรื่องยา เรื่องคุณค่าอาหาร และการปฏิบัติ ดูแลผู้สูงอายุเป็นอย่างดี ยิ่งกว่านั้น พี่อารีพันธ์ยังรักคุณยายมาก ติดตาม คุณยายมาตั้งแต่เมื่อคุณยายย้ายจากบ้านธรรมประสิทธิ์มาอยู่วัดพระ- ธรรมกาย ความรู้ระดับปริญญาเภสัชศาสตรบัณฑิต ส่งเสริมให้พี่ อารีพันธ์สามารถประคับประคองคุณยาย ผู้เป็นเสมือนเพชรเม็ดงามของ พระพุทธศาสนา ให้ส่องแสงเจิดจรัสเป็นที่น่าชื่นตาชื่นใจอยู่ได้ แม้วัย ของท่านจะสูงถึง ๘๑ ปีแล้วก็ตาม

ทุกเช้าสายป่ายเย็นที่เราเห็นฟ็อาร์พันธ์อยู่กับคุณยาย เราคิดอยากมีโอกาสอย่างนั้นบ้าง ทำบุญคราวใดก็อธิษฐานขอรับใช้ใกล้ชิดคุณยาย ขอติดตามไปสร้างบารมีร่วมกับท่านทุกภพทุกชาติ คนใกล้ชิดและชนชั้นปฏิบัติธรรมตามอย่างท่านเท่านั้น จึงจะรู้ว่าทำไม

เราประคองแจกันดอกไม้เข้าไปกระซิบกระซาบเล่าเรื่องให้ฟ็อาร์พันธ์ฟัง แล้วขออนุญาตกราบยาย ดูพี่เขาดีใจมากที่เราจะเขียนเรื่องของยายเป็นสื่อนำบุญ แต่ในใจคงนึกเป็นห่วงเราน่าดู เพราะเคยเห็นอยู่แต่ในครัว จึงกลัวจะเปิดทางสะดวกให้คุณยายเห็นเราถือดอกไม้เข้าไปก็ถามว่า

“จะถวายยายเธอ เอ้า..เข้ามา”

ถวายดอกไม้คุณยายแล้วเล่าเรื่องให้ท่านฟัง คุณยายนิ่งไปสักครู่ สังเกตดูท่านเหนื่อย แต่ในที่สุดท่านก็พูดว่า

“ยายไม่รู้จะเล่าอะไร มันเยอะเยอะไปหมด ไปอ่านเอาเองก็แล้วกัน หนังสือประวัติยายก็มีนี่ “ตามหาพ่อ” นั้นไง วันนี้ยายเหนื่อยไปกวด (ตรวจ) หลังวัดมา เอาไว้พรุ่งนี้เช้าก็แล้วกันนะ”

เรารีบกราบเรียนว่า วันนี้ยังไม่รบกวน ให้คุณยายพักก่อน เพียงแต่มากราบขออนุญาตคุณยาย วันหลังขออนุญาตฟังคุณยายคุยกับแขกบ้าง จะได้เอาไปเขียนเป็นหนังสือชวนคนมาวันผ้าป่ายาย “วันมาฆะที่คุณยายจะฉลองวัดไผ่คะ เหลือเวลาอีกไม่ถึงเดือนแล้ว”

พอได้ยินคำว่า “ผ้าป่ายาย” ดูคุณยายจะหายเหนื่อยเป็นปลิดทิ้ง

“เออ...ยายจะฉลองวัด (ฉลองวัด) ปีนี้เจ้าอาวาสเขามาขอยายเอง เขาว่า ยาย ๆ ยายสร้างวัดมา ๒๐ ปีแล้ว ปีนี้ยายเป็น

ประธานทอดผ้าป่าฉลองวัดนะ

ยายก็รับ เมื่อตอนทอดกฐิน ยายบอกบุญได้ไม่เต็มที่เพราะไปขอเจ้าอาวาสเขา เขาว่า ยาย ๆ ยายนี้เอาทุกอย่างเลยนะ เอ๊ะ ! มาว่าเราเอาทุกอย่าง รุ่งขึ้นก็เลยไปบอกคีนเขา เขาหัวเราะแล้วว่า

“อะไรกัน ขอไปแล้วมาคีนได้ยังไง”

ก็เลยทอดกฐินไป แต่บอกบุญไม่เต็มที่ ต้องแอบ ๆ เจ้าอาวาสออกไปบอกบุญ คราวนี้เขาให้เอง ยายจะไปบอกบุญให้ทั่วเลย บ้านไหนใครขึ้นไม่ได้ ยายจะขึ้นเอง เขารู้จักยายกันทั้งนั้น จะชวนเขามาทำบุญกันเยอะ ๆ นี่ยายก็จะไปอีกนะ”

เราได้ซองจึงสอดคำถามเข้าไปทันที “คุณยายขา หลวงพ่อทวดตะหนันเตรียมแต่งวัดให้คุณยายฉลอง ท่านไม่แน่ใจว่าคุณยายเกิดวันอะไร ท่านจะประดับผ้าสีตามวันเกิดคุณยาย”

พอได้ยินชื่อหลวงพ่อทวดตะหนัน คุณยายหัวเราะแล้วบรรยายอดีตทันที

“หลวงพ่อทวดตะหนันเมื่อก่อนนักเลงจะตาย วิชามารเต็มตัวเขียว แต่ยายก็เอามาบวชจนได้ ใครเอาเขาไม่ได้แต่ยายเอาได้ หลวงพ่อธัมมะก็เหมือนกัน สมัยก่อนนี้เขาเป็นหนุ่มหล่อเพียว ผู้หญิงนี้ติดจingle ยายกลัวจะเอาเขามาบวชได้ พังผู้หญิงไปตั้งเยอะแยะ อย่างนี้กว่าเอาเขามาง่าย ๆ ไม่ใช่ของง่าย ๆ นะ”

คุณยายมักจะพูดถึงหลวงพ่อกับสองผู้เป็นศิษย์หัวแก้วหัวแหวนควบคู่ไปกับการเล่าเรื่องในอดีตของท่านเสมอ ๆ เช่นเดียวกับหลวงพ่อดัมมชโย เมื่อพบลูกศิษย์เก่า ๆ ของคุณยายสมัยอยู่บ้านธรรมประสิทธิ์ด้วยกัน หลวงพ่อก็มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับคุณยายมากมาย

“เมื่อสมัยหลวงพ่อก็คือเป็นนิสิตเกษตร ตอนเย็นนั่งรถเมล์จากบางเขนไปนั่งสมาธิกับยาย ยายมักเก็บขนมบ้าง ผลไม้บ้าง ที่เขาเอามาถวายตอนเพล เก็บเอาไว้ให้หลวงพ่อ เพราะรู้ว่าหลวงพ่อหิวมา ผลไม้ส่วนมากก็เป็นกล้วย

เดี๋ยวนี้ยายก็ยังเก็บกล้วยไว้ให้หลวงพ่อดังทุกวัน หลวงพ่อทอดตะมาเห็นเข้า ยังหัวเราะขำยายว่าเลี้ยงหลวงพ่อไม่โตสักที แต่กล้วยยายนี่อร่อยนะ”

ส่วนหลวงพ่อทอดตะมานั้น เมื่อถึงคราวอบรมเจ้าหน้าที่วัดคราวใด ก็มักท้าวความถึงคุณยายเสมอ ท่านพูดอยู่บ่อย ๆ ว่า

“อะไรที่ทำให้ยายได้ หลวงพ่อจะทำให้ยายทุกอย่าง”

เมื่อแรกที่ดำริกันว่าจะจัดงานให้คุณยายฉลองวัด คุณเสนอห์ อุบัติจากประจำตัวของท่านมาเล่าให้ฟังว่า หลวงพ่อตัดรูปคุณยายกำลังนั่งถอนหญ้า และรูปที่ท่านกำลังยืนคุยกับคุณยายที่หลังโบสถ์ มาสอดไว้ใต้กระจกโต๊ะทำงานของท่าน โดยเขียนคำบรรยายประกอบไว้ว่า

“ยายจะสร้างวัดใหญ่ให้พระอยู่”

พระจะช่วยยายดูให้ถ้วนดี

ยายจะชวนคนเข้าวัดจัดให้ดี

พระจะช่วยยายชี้ทางนิพพาน”

หลวงพ่อก็ตัดตะไมก็มีอารมณ์ซาบซึ่งในพระคุณของคุณยาย อยู่เสมอ เมื่อวันเกิดครบรอบอายุ ๕๐ ปีของหลวงพ่อ ซึ่งตรงกับวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๒ หลวงพ่อได้เรียกเจ้าหน้าที่วัดแผนกต่าง ๆ มารับของแจก เมื่อเห็นหน้าพี่อาร์พันธ์ หลวงพ่อก็กลั้นการว่า

“อารีพันธ์มีบุญได้อยู่ใกล้ชิดคุณยาย หลวงพ่อถ้าไม่คิดว่า เป็นพระ หลวงพ่อจะไปกราบเท้ายายทุกวันเลย แต่ทำไม่ได้ หลวงพ่อ ขอฝากอารีพันธ์นะ ฝากกราบยายแทนหลวงพ่อทุกวันด้วย แล้วก็ดูแล ท่านให้ดีที่สุด”

เพียงวันแรก就去กราบขออนุญาตคุณยายเขียนประวัติของท่าน ทุกอย่างก็ดูราบรื่นไปหมด คุณยายเองแม้เหน็ดเหนื่อยมา แต่พอรู้จัก ประสงค์ของเรา ท่านก็ตั้งใจจนลืมความเหน็ดเหนื่อย แต่เราเกรงว่าท่าน จะเหนื่อยเกินไปจึงพะยักพะเยิดให้พี่อารีพันธ์ชวนคุณยายกลับกุฏิ คุณยาย ลูกขึ้นพร้อมกันพูดว่า

ไอ้หลาน ไม่ต้องไปเขียนอะไรมา เขียนไปคำเดียวอย่าง ที่หลวงพ่ออัมมะท่านบอก

“ไม่มียาย ไม่มีวัดพระธรรมกาย”

แล้วท่านก็แนะนำต่อ

“เขียนเป็นหนังสือเอาไปขาย ให้เขาซื้อกันคนละเล่ม ๆ นึก ว่าเอาเงินเข้าวัด เอาไปบอกบุญผ้าป่ายาย เอากองโต ๆ โชคดีนะ ยาย จะไปพักละ”

คุณประดิษฐ์เอรอดสามล้อประจำตัวคุณยายมาจอดรออยู่ ข้างอาคารยามา ไก่แจ้ฝูงใหญ่ มีทั้งไฮโดรเจน ทั้งแม่ไก่และลูกเจี๊ยบ มา ตั้งแถวรอกันคับคั่ง พอรถคุณยายเคลื่อนออกจากที่ ก็วิ่งตามกันเกรียว คุณยายล้วงข้าวสารจากถุงที่แขวนอยู่ข้างรถโปรยไปตลอดทาง น้าข้า เจ้าโด่งตัวเจ้าฝูง แทนที่จะสนใจอาหาร มันกลับเดินลี้วชูคอหน้ารถ คุณยาย รวากับตัวเป็นทหารองครักษ์คนโปรด คุณยายต้องสั่งให้ชลอรถ

ข้า ๆ เพราะกลัวเจ้าตัวโปรดจะไม่ได้กินอะไรเลย คุณยายเคยเล่าที่มาของการให้อาหารไก่อ่า

“ข้าวสารเป็นกระสอบ ๆ ที่เขาเอามาถวาย บางทีกระสอบรั่ว ข้าวร่วงออกมาปนขี้ฝุ่น ขี้ผง ปิดไม่ออก ยายให้ประดิษฐ์เขากวาดเก็บมาให้ยายเลี้ยงไก่ ยายเสียดายทานที่เขาถวายมาไม่อยากให้เสียหาย ไก่พวกนี้มันติดยาย พอเห็นยายมันวิ่งตามกันเกรียวเซียว ยังมีนกยูงอีก ๔-๕ ตัว แรก ๆ ก็มีไม่กี่ตัว เดียวนี้เยอะ”

เรื่องของจะตกหล่นเสียหายนี้คุณยายไม่ยอมเลย บางครั้งแอบมาลงมือเก็บทำเอง จนลูกศิษย์ใจหายใจคว่ำ เพราะงานบางอย่างหนักเกินแรงท่าน บางวันไปแอบทิ้งแถววัดที่เลี้ยงพันธุ์นกแล้วอยู่หลังครัว ถ้ามได้ความว่าฉวยโอกาสที่พี่อาร์พันธ์เพลอ คุณยายยืนยันกับแขกที่มากราบเสมอว่า ท่านยังแข็งแรงดี “เจ้าตัวเล็ก” เด็กที่ช่วยดูแลอาหารพระอยู่ในครัวคนหนึ่ง กล่าวรับรองว่าเรียวแรงคุณยายดีมาก

"คุณยายมีอารมณ์ขัน บางวันท่านมาที่ครัวเห็นหนูยืนเก้ ๆ กัง ๆ อยู่ ท่านเข้ามาเสดล้อค ลากคอหนูไปเลย ท่านว่า มาไอ้ตัวเล็ก ไปตรวจครัวกับยาย แรงท่านมากจริง ๆ หนูหวัคะมาตามท่านไปเลย แต่ท่านไม่เคยทำอย่างนี้กับคนอื่น ท่านบอกว่า "คนในวัดเยอะเยอะ ยาย จำชื่อไม่ได้ จำเราได้คนเดียว เอาไว้ແหย່เล่น"

"เจ้าตัวเล็ก" กล่าวอย่างภาคภูมิใจ ซึ่งก็เป็นจริงตามนั้น ตกลงเลยไม่ได้เรื่องวันเกิดยายจากปากของท่านเอง ต้องมาถามพี่อาร์พันธ์ภายหลัง จึงได้คำตอบว่า

"คุณยายเกิดวันพุธ เดือนยี่ ขึ้น ๑๐ ค่ำ ปีระกา พ.ศ. ๒๔๕๒ ต้องไปเทียบวันที่เอาจากปฏิทินเป็นปี ๆ ไป "